KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 4.6.2025 r.
COM(2025) 209 final

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie polityki gospodarczej, polityki społecznej, polityki zatrudnienia, polityki strukturalnej i polityki budżetowej Hiszpanii

{SWD(2025) 209 final}

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie polityki gospodarczej, polityki społecznej, polityki zatrudnienia, polityki strukturalnej i polityki budżetowej Hiszpanii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1263 z dnia 29 kwietnia 2024 r. w sprawie skutecznej koordynacji polityk gospodarczych i w sprawie wielostronnego nadzoru budżetowego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97[1], w szczególności jego art. 3 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu ds. Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

Kwestie ogólne

(1) W rozporządzeniu (UE) 2024/1263, które weszło w życie dnia 30 kwietnia 2024 r., wskazano, że celem ram zarządzania gospodarczego jest wspieranie zdrowych i stabilnych finansów publicznych, zrównoważonego i inkluzywnego wzrostu i odporności poprzez reformy i inwestycje, a także zapobieganie nadmiernym deficytom publicznym. Rozporządzenie stanowi, że Rada i Komisja prowadzą wielostronny nadzór w kontekście europejskiego semestru zgodnie z celami i wymogami określonymi w TFUE. Europejski semestr obejmuje w szczególności formułowanie zaleceń dla poszczególnych krajów i nadzór nad ich wdrażaniem. Rozporządzenie przyczynia się również do zapewnienia poczucia odpowiedzialności za politykę fiskalną na szczeblu krajowym i koncentruje się na perspektywie średniookresowej tej polityki oraz jednocześnie na skuteczniejszym i spójniejszym egzekwowaniu przepisów. Każde państwo członkowskie ma obowiązek przedłożyć Radzie i Komisji krajowy średniookresowy plan budżetowo-strukturalny zawierający jego zobowiązania dotyczące polityki budżetowej, reform i inwestycji, obejmujący okres cztero- lub pięcioletni, w zależności od długości kadencji parlamentarnej w tym

[1] Dz.U. L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj.

państwie członkowskim. Ścieżka wydatków netto[2] przewidziana w tych planach musi spełniać wymogi określone w rozporządzeniu, w tym wymogi dotyczące wprowadzenia lub utrzymania prawdopodobnej tendencji spadkowej długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do końca okresu dostosowawczego lub utrzymania długu na ostrożnym poziomie poniżej 60 % produktu krajowego brutto (PKB) oraz sprowadzenia lub utrzymania deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej określonej w Traktacie wartości odniesienia wynoszącej 3 % PKB, w średnim okresie. W przypadku gdy państwo członkowskie zobowiąże się do wdrożenia odpowiedniego pakietu reform i inwestycji zgodnie z kryteriami określonymi w rozporządzeniu, okres dostosowawczy może zostać przedłużony o maksymalnie trzy lata.

(2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241[3] ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności („RRF") weszło w życie w dniu 19 lutego 2021 r. RRF zapewnia państwom członkowskim wsparcie finansowe służące realizacji reform i inwestycji, tworząc w ten sposób impuls fiskalny finansowany przez Unię. Zgodnie z priorytetami europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej RRF przyczynia się do odbudowy gospodarczej i społecznej, pobudzając jednocześnie zrównoważone reformy i inwestycje, które promują w szczególności zieloną i cyfrową transformację oraz zwiększają odporność gospodarek państw członkowskich. Pomaga również wzmocnić finanse publiczne oraz pobudzić wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy w średnim i długim okresie, a także zwiększyć spójność terytorialną wewnątrz Unii i wspierać dalsze wdrażanie Europejskiego filaru praw socjalnych.

(3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/435[4] („rozporządzenie w sprawie REPowerEU"), które zostało przyjęte w dniu 27 lutego 2023 r., ma na celu stopniowe redukowanie zależności Unii od importu paliw kopalnych z Rosji. Pomoże to osiągnąć bezpieczeństwo energetyczne i zdywersyfikować dostawy energii w Unii przy jednoczesnym zwiększeniu wykorzystania odnawialnych źródeł energii, zdolności magazynowania energii oraz efektywności energetycznej. Hiszpania dodała do swojego krajowego planu odbudowy i zwiększania odporności nowy rozdział REPowerEU w celu finansowania kluczowych reform i inwestycji, które pomogą w osiągnięciu celów REPowerEU.

(4) 30 kwietnia 2021 r. Hiszpania przedłożyła Komisji swój krajowy plan odbudowy i zwiększania odporności, zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/241. Na podstawie art. 19 tego rozporządzenia Komisja oceniła adekwatność, skuteczność, efektywność oraz spójność planu odbudowy i zwiększania odporności, zgodnie

---

[2] Wydatki netto zgodnie z definicją w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2024/1263: „wydatki netto" oznaczają wydatki publiczne po skorygowaniu o: (i) wydatki z tytułu odsetek, (ii) działania dyskrecjonalne po stronie dochodów, (iii) wydatki na programy unijne w pełni kompensowane dochodami z funduszy unijnych, (iv) krajowe wydatki na współfinansowanie programów finansowanych przez Unię, (v) cykliczne elementy wydatków na zasiłki dla bezrobotnych oraz (vi) działania jednorazowe i inne działania tymczasowe.

[3] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).

[4] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/435 z dnia 27 lutego 2023 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2021/241 w odniesieniu do rozdziałów REPowerEU w planach odbudowy i zwiększania odporności oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1303/2013, (UE) 2021/1060 i (UE) 2021/1755 oraz dyrektywy 2003/87/WE (Dz.U. L 63 z 28.2.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/435/oj).

z wytycznymi dotyczącymi oceny określonymi w załączniku V. W dniu 13 lipca 2021 r. Rada przyjęła decyzję wykonawczą zatwierdzającą ocenę planu odbudowy i zwiększania odporności Hiszpanii[5], który zmieniono dnia 17 października 2023 r. na podstawie przepisów art. 18 ust. 2 w celu zaktualizowania maksymalnego wkładu finansowego z tytułu bezzwrotnego wsparcia finansowego, a także w celu włączenia rozdziału REPowerEU[6]. Uruchomienie transz jest uzależnione od przyjęcia przez Komisję decyzji – zgodnie z art. 24 ust. 5 – stwierdzającej, że Hiszpania osiągnęła w zadowalający sposób odpowiednie kamienie milowe i wartości docelowe określone w decyzji wykonawczej Rady. Osiągnięcie w zadowalający sposób wymaga, aby działania związane z uprzednio osiągniętymi kamieniami milowymi i wartościami docelowymi dotyczącymi tej samej reformy lub inwestycji nie zostały odwrócone.

(5) W dniu 21 stycznia 2025 r. Rada, na podstawie zalecenia Komisji, przyjęła zalecenie w sprawie zatwierdzenia krajowego średniookresowego planu budżetowo-strukturalnego Hiszpanii[7]. Plan, przedłożony zgodnie z art. 11 i art. 36 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2024/1263, obejmuje okres od 2025 r. do 2031 r. i przedstawia dostosowanie fiskalne rozłożone na siedem lat.

(6) W dniu 26 listopada 2024 r., działając na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, Komisja przyjęła sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania na 2025 r., w którym nie wskazała Hiszpanii jako jednego z państw członkowskich, w przypadku których potrzebna będzie szczegółowa ocena sytuacji. Komisja przyjęła również zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro oraz wniosek dotyczący wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu 2025, w którym przeanalizowano wdrażanie wytycznych dotyczących zatrudnienia i zasad Europejskiego filaru praw socjalnych. Rada przyjęła zalecenie w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro[8] w dniu 13 maja 2025 r., a wspólne sprawozdanie o zatrudnieniu – 10 marca 2025 r.

(7) 29 stycznia 2025 r. Komisja opublikowała „Kompas konkurencyjności” – strategiczne ramy mające na celu zwiększenie globalnej konkurencyjności UE w ciągu najbliższych pięciu lat. W dokumencie tym wskazano trzy wymogi transformacyjne dotyczące zrównoważonego wzrostu gospodarczego: (i) innowacje, (ii) dekarbonizację i konkurencyjność oraz (iii) bezpieczeństwo. Aby zlikwidować lukę innowacyjną, UE dąży do wspierania innowacji przemysłowych, rozwoju przedsiębiorstw typu *start-up* za pomocą inicjatyw takich jak unijna strategia na rzecz przedsiębiorstw typu *start-up* i przedsiębiorstw *scale-up* oraz promowania wykorzystania zaawansowanych technologii takich jak sztuczna inteligencja i informatyka kwantowa. Z myślą o bardziej zielonej gospodarce Komisja nakreśliła kompleksowy Plan działania na rzecz przystępnej cenowo energii oraz Pakt dla czystego przemysłu, dbając o to, by przejście na czystą energię było racjonalne pod względem kosztów oraz sprzyjało konkurencyjności, zwłaszcza w sektorach energochłonnych, a także aby było motorem wzrostu. Aby ograniczyć nadmierne zależności i zwiększyć bezpieczeństwo, Unia

---

5 Decyzja wykonawcza Rady z dnia 13 lipca 2021 r. w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Hiszpanii (ST 10150/21; ST 10150/21 ADD 1 REV 1).

6 Decyzja wykonawcza Rady z dnia 17 października 2023 r. zmieniająca decyzję wykonawczą z dnia 13 lipca 2021 r. w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Hiszpanii (ST 13695/23 REV 1; ST 13695/23 ADD 1 REV 1).

7 Zalecenie Rady z dnia 21 stycznia 2025 r. w sprawie zatwierdzenia krajowego średniookresowego planu budżetowo-strukturalnego Hiszpanii, Dz.U. C/2025/643, 10.2.2025.

8 Zalecenie Rady z dnia 13 maja 2025 r. w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro (Dz.U. C, C/2025/2782, 22.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2782/oj).

dąży z determinacją do wzmocnienia globalnych partnerstw handlowych, dywersyfikacji łańcuchów dostaw oraz zapewnienia dostępu do surowców krytycznych i źródeł czystej energii. Priorytety te opierają się na horyzontalnych czynnikach sprzyjających, którymi są uproszczenie regulacyjne, pogłębienie jednolitego rynku, finansowanie konkurencyjności oraz unia oszczędności i inwestycji, promowanie umiejętności i wysokiej jakości miejsc pracy, a także lepsza koordynacja polityk UE. Kompas konkurencyjności jest skoordynowany z europejskim semestrem, co zapewnia spójność polityk gospodarczych państw członkowskich ze strategicznymi celami Komisji oraz jednolite podejście do zarządzania gospodarczego, wspierając tym samym zrównoważony wzrost, innowacje i odporność w całej Unii.

(8) W 2025 r. europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej nadal przebiega równolegle z wdrażaniem RRF. Pełne wdrożenie planów odbudowy i zwiększania odporności pozostaje nieodzowne do realizacji priorytetów politycznych w ramach europejskiego semestru, ponieważ plany te przyczyniają się do skutecznego sprostania wszystkim wyzwaniom (lub znacznej ich części) określonym w odpowiednich zaleceniach dla poszczególnych krajów wydanych w ostatnich latach. Te zalecenia dla poszczególnych krajów pozostają równie istotne dla oceny zmienionych planów odbudowy i zwiększania odporności zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) 2021/241.

(9) Zalecenia dla poszczególnych krajów na 2025 r. obejmują główne wyzwania w zakresie polityki gospodarczej, które nie zostały dostatecznie rozwiązane przez działania ujęte w planach odbudowy i zwiększania odporności – z uwzględnieniem odpowiednich wyzwań wskazanych w zaleceniach dla poszczególnych krajów z lat 2019–2024.

(10) W dniu 4 czerwca 2025 r. Komisja opublikowała sprawozdanie krajowe na 2025 r. dotyczące Hiszpanii. Oceniła w nim postępy Hiszpanii we wdrażaniu stosownych zaleceń dla tego kraju oraz podsumowała realizację planu odbudowy i zwiększania odporności przez Hiszpanię. Na podstawie tej analizy w sprawozdaniu krajowym wskazano najpilniejsze wyzwania, przed którymi stoi Hiszpania. Oceniono w nim również postępy Hiszpanii we wdrażaniu Europejskiego filaru praw socjalnych oraz w realizacji głównych celów Unii dotyczących zatrudnienia, umiejętności i ograniczania ubóstwa, a także postępy w realizacji celów ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Ocena rocznego sprawozdania z postępów

(11) W dniu 21 stycznia 2025 r. Rada zaleciła Hiszpanii następujące maksymalne stopy wzrostu wydatków netto: 3,7 % w 2025 r., 3,5 % w 2026 r., 3,2 % w 2027 r. i 3,0 % w 2028 r., co odpowiada maksymalnym skumulowanym stopom wzrostu obliczonym w odniesieniu do 2023 r. wynoszącym 9,2 % w 2025 r., 13,0 % w 2026 r., 16,6 % w 2027 r. i 20,1 % w 2028 r. W dniu 30 kwietnia 2025 r. Hiszpania przedłożyła roczne sprawozdanie z postępów[9] zawierające informacje na temat przestrzegania zalecanych maksymalnych stóp wzrostu wydatków netto, realizacji pakietu reform i inwestycji stanowiących podstawę przedłużenia okresu dostosowawczego oraz realizacji reform i inwestycji odpowiadających na główne wyzwania zidentyfikowane w zaleceniach dla

[9] Roczne sprawozdania z postępów za 2025 r. są dostępne pod adresem: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-and-fiscal-governance/stability-and-growth-pact/preventive-arm/annual-progress-reports_en?prefLang=pl.

poszczególnych krajów w ramach europejskiego semestru. Roczne sprawozdanie z postępów odzwierciedla również półroczną sprawozdawczość Hiszpanii z postępów w realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności, zgodnie z art. 27 rozporządzenia (UE) 2021/241.

(12) Rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie i jej reperkusje to dla Unii Europejskiej wyzwanie egzystencjalne. Komisja zaleciła uruchomienie, w skoordynowany sposób, krajowej klauzuli wyjścia przewidzianej w pakcie stabilności i wzrostu, aby wspierać wysiłki UE mające na celu osiągnięcie szybkiego i znaczącego wzrostu wydatków na obronę, i propozycja ta została pozytywnie przyjęta przez Radę Europejską 6 marca 2025 r.

(13) Według danych zweryfikowanych przez Eurostat[10] deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych Hiszpanii, który w 2023 r. wynosił 3,5 % PKB, spadł do 3,2 % w 2024 r., a dług sektora instytucji rządowych i samorządowych spadł z poziomu 105,1 % PKB na koniec 2023 r. do 101,8 % na koniec 2024 r. Zgodnie z obliczeniami Komisji zmiany te odpowiadają stopie wzrostu wydatków netto na poziomie 3,5 % w 2024 r. W rocznym sprawozdaniu z postępów Hiszpania szacuje wzrost wydatków netto w 2024 r. na 4,1 %. Komisja szacuje, że wzrost wydatków netto był niższy niż w poziom wskazany w rocznym sprawozdaniu z postępów. Różnica między obliczeniami Komisji a szacunkami organów krajowych wynika z różnych szacunków dotyczących zmiany (w porównaniu z 2023 r.) współfinansowania krajowego programów UE. Komisja wykorzystuje dane przekazane Eurostatowi przez IGAE i przez niego zatwierdzone, natomiast Hiszpania wykorzystuje oszacowania własne Ministerstwa Finansów. Według szacunków Komisji kurs polityki fiskalnej[11], który uwzględnia wydatki finansowane zarówno ze środków krajowych, jak i unijnych, był w 2024 r. restrykcyjny, na poziomie 0,3 % PKB. W dniu 4 czerwca 2025 r. Komisja przyjęła sprawozdanie na podstawie art. 126 ust. 3 TFUE[12]. W sprawozdaniu tym oceniono sytuację budżetową Hiszpanii, ponieważ jej deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych przekroczył w 2024 r. wartość odniesienia wynoszącą 3 % PKB. W sprawozdaniu stwierdzono, po uwzględnieniu w stosownych przypadkach istotnych czynników, że poddane ocenie kryterium deficytu jest spełnione. W świetle powyższej oceny i zważywszy na opinię Komitetu do Spraw Ekonomicznych i Finansowych wydaną na podstawie art. 126 ust. 4 TFUE, Komisja na tym etapie nie zamierza zaproponować w czerwcu wszczęcia procedury nadmiernego deficytu.

(14) Zgodnie z rocznym sprawozdaniem z postępów scenariusz makroekonomiczny, na którym oparto prognozy budżetowe Hiszpanii, przewiduje wzrost realnego PKB na poziomie 2,6 % w 2025 r. i 2,2 % w 2026 r. Roczne sprawozdanie z postępów nie

---

10 Eurostat – wskaźniki euro, 22 kwietnia 2025 r.

11 Kurs polityki fiskalnej jest zdefiniowany jako miara rocznej zmiany sytuacji budżetowej sektora instytucji rządowych i samorządowych. Ma on na celu ocenę impulsu dla gospodarki wynikającego z polityk fiskalnych, zarówno tych finansowanych ze środków krajowych, jak i z budżetu UE. Miernikiem kursu polityki fiskalnej jest różnica między (i) potencjalnym wzrostem w perspektywie średnioterminowej a (ii) zmianą poziomu wydatków pierwotnych skorygowanych o działania dyskrecjonalne po stronie dochodów, uwzględniającą wydatki pokryte za pomocą bezzwrotnego wsparcia (dotacji) z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy unijnych.

12 Sprawozdanie Komisji opracowane zgodnie z art. 126 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, 4.6.2025, COM(2025) 615 final.

uwzględnia prognoz HICP[13]. Według prognozy Komisji z wiosny 2025 r. realny PKB wzrośnie o 2,6 % w 2025 r. i o 2,0 % w 2026 r., a inflacja HICP wyniesie 2,3 % w 2025 r. i 1,9 % w 2026 r.

(15) W rocznym sprawozdaniu z postępów przewiduje się spadek deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych do 2,8 % PKB w 2025 r., natomiast relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB ma spaść do 101,7 % do końca 2025 r. Zmiany te odpowiadają wzrostowi wydatków netto o 4,1 % w 2025 r. W prognozie Komisji z wiosny 2025 r. przewiduje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2025 r. wyniesie 2,8 % PKB. Zmniejszenie deficytu w 2025 r. wynika głównie z całkowitego wycofania środków wsparcia w dziedzinie energii oraz wpływu nowo przyjętych reform podatkowych. Zgodnie z obliczeniami Komisji zmiany te odpowiadają wzrostowi wydatków netto o 4,2 % w 2025 r. Na podstawie szacunków Komisji prognozuje się, że kurs polityki fiskalnej, który uwzględnia wydatki finansowane zarówno ze środków krajowych, jak i unijnych, będzie w 2025 r. ekspansywny, na poziomie 0,3 % PKB. Relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB ma spaść do 100,9 % do końca 2025 r. Spadek relacji długu do PKB w 2025 r. odzwierciedla głównie wzrost nominalnego PKB, który przewyższa koszt obsługi zadłużenia.

(16) Według prognozy Komisji z wiosny 2025 r. bezzwrotne wsparcie („dotacje”) z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności w 2025 r. ma posłużyć do sfinansowania wydatków sektora instytucji rządowych i samorządowych w wysokości 1,1 % PKB, podczas gdy w 2024 r. finansowane w ten sposób wydatki wynosiły 0,8 % PKB. Wydatki finansowane z bezzwrotnego wsparcia w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności umożliwiają wysokiej jakości inwestycje i reformy zwiększające wydajność bez wywierania bezpośredniego wpływu na wynik i dług sektora instytucji rządowych i samorządowych Hiszpanii.

(17) Wydatki sektora instytucji rządowych i samorządowych na obronę w Hiszpanii wyniosły 1,0 % PKB w 2021 r., 1,1 % PKB w 2022 r. i 0,9 % PKB w 2023 r.[14] Według prognozy Komisji z wiosny 2025 r. wydatki na obronę mają wynieść 1,0 % PKB w 2024 r. i 1,3 % PKB w 2025 r. Odpowiada to wzrostowi o 0,3 punktu procentowego PKB w porównaniu z 2021 r.

(18) Według prognozy Komisji z wiosny 2025 r. wydatki netto Hiszpanii mają wzrosnąć o 4,2 % w 2025 r. i o 7,9 % łącznie w latach 2024 i 2025. Na podstawie prognozy Komisji z wiosny 2025 r. przewiduje się, że wzrost wydatków netto Hiszpanii w 2025 r. przekroczy zalecaną maksymalną stopę wzrostu, stanowiąc odchylenie[15] o 0,2 % PKB w ujęciu rocznym. Przewidywane odchylenie nie przekracza progu 0,3 % PKB dla odchylenia rocznego. Biorąc pod uwagę lata 2024 i 2025 łącznie, prognozuje się, że skumulowana stopa wzrostu wydatków netto będzie niższa od zalecanej maksymalnej stopy wzrostu.

(19) Roczne sprawozdanie z postępów nie uwzględnia prognoz budżetowych na okres po 2025 r. Przy uwzględnieniu środków z zakresu polityki znanych w dacie granicznej

---

13 W rocznym sprawozdaniu z postępów władze hiszpańskie podają jedynie dane liczbowe dotyczące deflatora spożycia prywatnego, który ma wynieść 2,7 % w 2025 r. i 2,4 % w 2026 r.

14 Eurostat, wydatki publiczne według klasyfikacji funkcji sektora instytucji rządowych i samorządowych (COFOG).

15 Od 2026 r. przedmiotowe dane liczbowe będą widoczne na rachunku kontrolnym ustanowionym w art. 22 rozporządzenia (UE) 2024/1263.

prognozy deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2026 r. przewidziany w prognozie Komisji z wiosny 2025 r. ma wynieść 2,5 % PKB. Spadek deficytu w 2026 r. wynika głównie z oczekiwanego wygaśnięcia środków nadzwyczajnych związanych z powodziami. Zmiany te odpowiadają wzrostowi wydatków netto o 3,9 % w 2026 r. Na podstawie szacunków Komisji przewiduje się, że w 2026 r. kurs polityki fiskalnej, który obejmuje wydatki finansowane zarówno ze środków krajowych, jak i unijnych, będzie zasadniczo neutralny. Według prognoz Komisji relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB ma zmniejszyć się do 100,8 % do końca 2026 r.

(20) W zaleceniu w sprawie zatwierdzenia planu średniookresowego Hiszpanii określono pakiet reform i inwestycji stanowiących podstawę przedłużenia okresu dostosowawczego oraz harmonogram ich realizacji. Obejmują one istniejące i zintensyfikowane działania przewidziane w planie odbudowy i zwiększania odporności, takie jak reformy w dziedzinie opodatkowania i zwalczania oszustw podatkowych, reformy mające na celu poprawę jakości wydatkowania środków publicznych oraz inwestycje w obszarach transformacji cyfrowej, zielonej transformacji i wydajności, a także dodatkowe reformy i inwestycje, takie jak wdrożenie wspólnych ram regulacji działalności gospodarczej, wprowadzenie obowiązkowej faktury elektronicznej oraz inwestycje w kapitał ludzki i kapitał rzeczowy. Biorąc pod uwagę informacje przedstawione przez Hiszpanię w jej rocznym sprawozdaniu z postępów, Komisja stwierdza, że pakiet reform i inwestycji stanowiących podstawę przedłużenia okresu dostosowawczego, który miał zostać wdrożony do dnia 30 kwietnia 2025 r., wdrożono z wyjątkiem niektórych elementów działania C28.R3 w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności Hiszpanii oraz powiązanego kamienia milowego dotyczącego wejścia w życie reform podatkowych wynikających z zaleceń grupy ekspertów lub innych analiz przeprowadzonych przez Ministerstwo Finansów.

Najważniejsze wyzwania w zakresie polityk publicznych

(21) Zmiany demograficzne prawdopodobnie doprowadzą do znacznego wzrostu wydatków publicznych związanych z opieką zdrowotną, opieką długoterminową i emeryturami. Ogólna potrzeba konsolidacji budżetowej wymaga dalszych reform w celu modernizacji i dostosowania systemu podatkowego w obszarach takich jak podatki konsumpcyjne, podatek dochodowy od osób fizycznych i podatków ekologicznych zgodnie z reformami podatkowymi w ramach RRP i planu śródokresowego. Głównym źródłem dochodów podatkowych w Hiszpanii w 2022 r. było opodatkowanie pracy (50,5 % dochodów podatkowych w 2022 r.). Dochody z opodatkowania pracy wyniosły w 2022 r. 19,1 % PKB (średnia unijna 17,3 %, a średnia dla strefy euro 17,7 %). Hiszpania jest jednym z państw UE o najniższych dochodach z podatków konsumpcyjnych (9,7 % PKB w porównaniu z 10,9 % w UE w 2022 r.). Podatki ekologiczne również są niższe od średniej unijnej: 1,52 % PKB w porównaniu z 2,02 % PKB w UE w 2022 r. Hiszpański system podatkowy nie uwewnętrznia w wystarczającym stopniu kosztów środowiskowych związanych z wykorzystaniem wody i oleju napędowego. Reformy mające na celu zwiększenie roli podatków pośrednich (konsumpcja i ochrona środowiska) zapewniłyby dochody budżetowe, wspierałyby tworzenie miejsc pracy i działalność gospodarczą w przyszłości, a jednocześnie ograniczyłyby zakłócenia gospodarcze spowodowane dużym obciążeniem ze strony opodatkowania pracy. Racjonalizacja korzyści podatkowych byłaby narzędziem upraszczającym opodatkowanie konsumpcyjne i zmniejszającym lukę obrazującą zmniejszenie dochodów z VAT wskutek stosowania

obniżonych stawek i zwolnień. W 2022 r. system podatkowy i system świadczeń zmniejszyły współczynnik Giniego o 7,6 p.p., co było zbliżone do średniej unijnej wynoszącej 7,9 p.p. Mimo tego Hiszpania zajmuje 18. miejsce pod względem współczynnika Giniego w odniesieniu do dochodów przed transferami socjalnymi i zajmuje 21. miejsce w odniesieniu do rozkładu całkowitego dochodu do dyspozycji. Spójność społeczna mogłaby zwiększyć się jeszcze bardziej dzięki dodatkowym korektom w zakresie progresywności podatków dochodowych od osób fizycznych i podatków od majątku.

(22) Zgodnie z art. 19 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) 2021/241 i kryterium 2.2 załącznika V do tego rozporządzenia plan odbudowy i zwiększania odporności zawiera obszerny zestaw wzajemnie wzmacniających się reform i inwestycji, które mają zostać wdrożone do 2026 r. Spodziewane jest, że przyczynią się one do skutecznego sprostania wszystkim wyzwaniom (lub znacznej ich części) określonym w odpowiednich zaleceniach dla poszczególnych krajów. Ze względu na te napięte ramy czasowe dokończenie skutecznej realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności, w tym rozdziału REPowerEU, jest nieodzowne dla zwiększenia długoterminowej konkurencyjności Hiszpanii dzięki zielonej i cyfrowej transformacji, przy jednoczesnym zapewnieniu sprawiedliwości społecznej. Aby móc zrealizować do sierpnia 2026 r. zobowiązania przewidziane w planie odbudowy i zwiększania odporności, Hiszpania musi przyspieszyć realizację reform i inwestycji, stawiając czoła istniejącym wyzwaniom. Wielkość i złożoność planu wymagają konkretnych ukierunkowanych działań w celu zapewnienia terminowego zakończenia reform i inwestycji. Szczególną uwagę należy zwrócić na wyzwania związane ze zdolnością absorpcyjną, zwłaszcza biorąc pod uwagę koncentrację inwestycji pod koniec okresu wdrażania. Wyzwania te są dodatkowo spotęgowane znaczną ilością środków przekazywanych za pośrednictwem instrumentów finansowych w ramach zmienionego planu odbudowy i zwiększania odporności. Zwiększenie koordynacji między różnymi szczeblami administracji, wraz z usprawnieniem procedur, pomogłoby przyspieszyć absorpcję funduszy i zapewniłoby szybkie dotarcie wsparcia do beneficjentów końcowych. Systematyczne angażowanie władz lokalnych i regionalnych, partnerów społecznych, społeczeństwa obywatelskiego i innych odpowiednich zainteresowanych stron pozostaje nieodzowne do zapewnienia szerokiego poczucia odpowiedzialności za pomyślną realizację planu odbudowy i zwiększania odporności.

(23) W Hiszpanii przyspieszyło wdrażanie programów polityki spójności, które obejmują wsparcie z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji (FST) i Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+). Ważne jest kontynuowanie wysiłków, aby zapewnić szybkie wdrożenie tych programów i jednocześnie zmaksymalizować ich skutki w praktyce. Hiszpania podejmuje już działania w ramach swoich programów polityki spójności w celu pobudzenia konkurencyjności i wzrostu gospodarczego. Jednocześnie Hiszpania nadal stoi w obliczu wyzwań, w tym związanych ze zwiększaniem innowacyjności i konkurencyjności w kontekście transformacji przemysłowej, podnoszeniem kwalifikacji pracowników i włączeniem nauk STEM do kształcenia i szkolenia zawodowego, a także poprawą dostępu do przystępnych cenowo mieszkań w głównych miastach i obszarach o dużym ruchu turystycznym oraz zwiększeniem odporności wodnej, zwłaszcza w regionach śródziemnomorskich i na Wyspach Kanaryjskich. Kluczowe znaczenie ma również skuteczna realizacja gwarancji dla dzieci. Zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) 2021/1060 w ramach przeglądu śródokresowego programów polityki spójności Hiszpania jest zobowiązana dokonać

przeglądu poszczególnych programów, biorąc pod uwagę między innymi wyzwania wskazane w zaleceniach krajowych z 2024 r. We wnioskach Komisji przyjętych 1 kwietnia 2025 r.[16] przedłużono – w odniesieniu do każdego programu – termin przedłożenia oceny wyników przeglądu śródokresowego na okres po 31 marca 2025 r. Przewidziano również elastyczne rozwiązania, które przyspieszą wdrażanie programów, oraz zachęty dla państw członkowskich do przeznaczania środków w ramach polityki spójności na pięć strategicznych obszarów priorytetowych Unii, a mianowicie na konkurencyjność w zakresie technologii strategicznych, obronność, mieszkalnictwo, odporność wodną i transformację energetyczną.

(24) Platforma na rzecz Technologii Strategicznych dla Europy (STEP) zapewnia możliwość inwestowania w jeden z kluczowych priorytetów strategicznych UE przez zwiększenie konkurencyjności UE. STEP realizuje się za pośrednictwem 11 istniejących funduszy UE. Państwa członkowskie też mogą przyczyniać się do programu InvestEU, wspierając inwestycje w obszarach priorytetowych. Hiszpania mogłaby wykorzystać te inicjatywy, aby wspierać rozwój lub tworzenie technologii krytycznych, w tym czystych i zasoboooszczędnych technologii.

(25) Oprócz wyzwań gospodarczych i społecznych uwzględnionych w planie odbudowy i zwiększania odporności oraz w ramach innych funduszy UE Hiszpania mierzy się z kilkoma dodatkowymi wyzwaniami, które dotyczą otoczenia działalności gospodarczej, efektywności sądownictwa, transgranicznej infrastruktury energetycznej, gospodarki wodnej i odporności wodnej, niedoboru mieszkań, dostępności mieszkań socjalnych, sprawiedliwości społecznej (zwłaszcza w odniesieniu do ubóstwa dzieci), niedoboru kwalifikacji i wczesnego kończenia nauki.

(26) Jak wskazano w Kompasie konkurencyjności, wszystkie instytucje unijne, krajowe i lokalne muszą dołożyć wszelkich starań, aby tworzyć prostsze przepisy i przyspieszyć procedury administracyjne. Komisja wyznaczyła ambitne cele w zakresie zmniejszenia obciążeń administracyjnych: o co najmniej 25 % i o co najmniej 35 % w przypadku MŚP; stworzyła także nowe narzędzia służące osiągnięciu tych celów, w tym systematyczne testowanie całego prawodawstwa UE w warunkach skrajnych oraz pogłębiony dialog z zainteresowanymi stronami. Aby sprostać tym ambitnym założeniom, Hiszpania również musi podjąć działania. 71 % przedsiębiorstw uważa, że złożoność procedur administracyjnych stanowi dla nich problem podczas prowadzenia działalności w Hiszpanii[17]. Hiszpania może uprościć przepisy i zmniejszyć obciążenia administracyjne dla przedsiębiorstw. Liczba regulacji w Hiszpanii wzrosła w ostatnich latach, przy czym znaczny wzrost nastąpił ze względu na skutki pandemii COVID-19. Tylko w 2022 r. administracja hiszpańska przyjęła 11 775 nowych norm. Znaczna większość przedsiębiorstw w Hiszpanii postrzega regulacje jako główną przeszkodę dla inwestycji. Hiszpania musi poprawić otoczenie działalności gospodarczej w drodze zwiększenia koordynacji między terytoriami i szczeblami rządowymi, usunięcia barier regulacyjnych na wszystkich szczeblach oraz zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla codziennej działalności

[16] Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającego rozporządzenia (UE) 2021/1058 i (UE) 2021/1056 w odniesieniu do środków szczególnych mających na celu sprostanie strategicznym wyzwaniom w kontekście przeglądu śródokresowego, COM(2025) 123 final.

[17] „Opinia przedsiębiorców na temat korupcji w UE”, sprawozdanie z badania Eurobarometr Flash (kwiecień 2024 r.).

gospodarczej. Wniosek Hiszpanii dotyczący „20. systemu” może przyczynić się do poprawy otoczenia działalności gospodarczej dla przedsiębiorstw.

(27) Hiszpania podjęła istotne kroki w celu zwiększenia efektywności systemu wymiaru sprawiedliwości, ale nadal istnieją pewne wyzwania. Chociaż reformy zaplanowane w hiszpańskim RRP przyczyniają się do zwiększenia efektywności sądownictwa, rozstrzygnięcie spraw w sądach cywilnych i gospodarczych nadal zajmuje dużo czasu. Może to prowadzić do licznych nieprawidłowości gospodarczych, takich jak m.in. mniej funkcjonalne rynki nieruchomości, niższy poziom przedsiębiorczości i mniejsza dostępność kredytów. Korzystne byłoby zwiększenie efektywności systemu wymiaru sprawiedliwości, na przykład poprzez zwiększenie zasobów ludzkich i materialnych oraz osiągnięcie równego poziomu cyfryzacji w poszczególnych terytoriach.

(28) Aby zwiększyć konkurencyjność przedsiębiorstw w Hiszpanii, kluczowe znaczenie ma usunięcie barier, które utrudniają rozwój i działalność przedsiębiorstw, zwłaszcza w przypadku mniejszych i nowszych przedsiębiorstw. Oprócz reform przyjętych przez Hiszpanię w kontekście RRP, takich jak ustawa o zakładaniu i wzroście przedsiębiorstw oraz ustawa o przedsiębiorstwach typu start-up, konieczne są dalsze działania w celu zmniejszenia barier finansowych i administracyjnych utrudniających wzrost przedsiębiorstw. Istnieje znaczny potencjał, jeżeli chodzi o poprawę współpracy administracyjnej, w szczególności w zakresie procedur regulacyjnych i administracyjnych, które mają bezpośredni wpływ na działalność gospodarczą. W szczególności różnice regulacyjne między terytoriami zniechęcają przedsiębiorstwa do rozszerzania działalności w różnych regionach jednocześnie, co ogranicza możliwości innowacji, wzrostu, specjalizacji i przyrostu efektywności. Chociaż Hiszpania osiąga dobre wyniki pod względem doskonałości naukowej i posiada system badawczy przyciągający zarówno krajowe, jak i zagraniczne talenty, kraj ten nadal osiąga wyniki poniżej średniej unijnej pod względem ogólnych innowacji. Hiszpania nadal osiąga również słabe wyniki w zakresie powiązań między nauką a biznesem. W szczególności wydatki na badania i rozwój, zwłaszcza prywatne inwestycje w badania i rozwój, pozostają znacznie poniżej średniej unijnej i rozkładają się nierównomiernie w poszczególnych regionach. Utworzone niedawno publiczne systemy wsparcia na rzecz prywatnych inwestycji w badania i rozwój są wykorzystywane w ograniczonym stopniu ze względu na ich złożoność i nadmierne obciążenie administracyjne, jakie nakładają na potencjalnych beneficjentów.

(29) Duże obszary kraju zmagają się z deficytem wody, a zapotrzebowanie na wodę, w szczególności ze strony sektorów rolnictwa, turystyki i energii, przekracza zasoby wodne dostępne w zrównoważonych warunkach. Oprócz inwestycji i reform uwzględnionych w RRP i innych funduszach UE w Hiszpanii poprawa gospodarki wodnej pozostaje głównym problemem w tym kraju, w szczególności pod względem zarządzania zasobami wodnymi, odtwarzania jednolitych części wód i efektywności wodnej. Ponadto mechanizmy usprawniające koordynację między poszczególnymi szczeblami administracji rządowej, m.in. w zakresie skutecznej realizacji i egzekwowania przepisów, pomogłyby wykorzystać pełen potencjał istniejących środków.

(30) Ryzyko związane z klimatem ma bezpośredni wpływ na gospodarkę i społeczeństwo Hiszpanii, przy czym duża liczba ofiar śmiertelnych i strat gospodarczych wynika z ekstremalnych zdarzeń pogodowych i klimatycznych. Aby zwiększyć odporność systemu wodnego, konieczne są dalsze inwestycje w infrastrukturę. Głównym wyzwaniem w Hiszpanii pozostaje przewidywanie negatywnych skutków zmiany klimatu, takich jak powodzie, erozja wybrzeży i gleby, pustynnienie, susze, fale

upałów i pożary lasów, a także przystosowanie się do nich. Intensyfikacja prac w tym zakresie przyczyniłaby się również do zwiększenia odporności wodnej.

(31) Degradacja środowiska naturalnego stanowi poważne zagrożenie dla gospodarki i konkurencyjności Hiszpanii. Hiszpania wykazuje najwyższy poziom zależności łańcucha dostaw od usług ekosystemowych w UE, przy czym szereg sektorów, takich jak rolnictwo, rybołówstwo, budownictwo i infrastruktura wodna, jest w pełni uzależnionych od usług ekosystemowych. Brak utrzymania zdolności w zakresie usług ekosystemów może pociągać za sobą znaczne koszty, a nawet wstrzymać produkcję w tych sektorach. Ochrona i odbudowa kluczowych ekosystemów zapewniłaby długoterminową konkurencyjność tych sektorów gospodarki. W szczególności system rolno-spożywczy nadal wywiera znaczący wpływ na klimat i środowisko, co uzasadnia dodatkowe działania na rzecz upowszechniania zrównoważonych praktyk rolniczych.

(32) Hiszpania czyni postępy we wprowadzaniu odnawialnych źródeł energii i dysponuje jednym z najwyższych poziomów mocy zainstalowanej energii wiatrowej i słonecznej w UE. Poziom w zakresie transgranicznych elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych osiągnięty przez Hiszpanię w 2025 r. (poniżej 5 %) nadal znacznie odbiega od wyznaczonych na 2030 r. celów w zakresie połączeń międzysystemowych (15 %). Dalszy rozwój sieci i rozwiązań w zakresie magazynowania energii pomogłoby wesprzeć integrację odnawialnych źródeł energii w hiszpańskim koszyku energetycznym.

(33) Niedobór mieszkań i jego wpływ na ceny nieruchomości mieszkalnych wpływa na dochód do dyspozycji gospodarstw domowych i stanowi wyzwanie, zwłaszcza dla rodzin o niskich dochodach i osób młodych. Z danych Banku Hiszpanii wynika, że prawie 40 % hiszpańskich najemców wydaje 40 % swoich dochodów na czynsz i media, podczas gdy średnia unijna wynosi 27 %, a w hiszpańskiej gospodarce deficyt mieszkaniowy wynosi około 600 000 jednostek. Reforma prawa gruntowego jest w toku i ułatwiłaby budowę nowych mieszkań dzięki skróceniu czasu przetwarzania, zwiększaniu stabilności regulacyjnej i eliminowaniu zbędnych wąskich gardeł administracyjnych. Rozwiązanie problemu niedoborów siły roboczej w sektorze budowlanym ma zasadnicze znaczenie, ponieważ ponad 50 % pracodawców w tym sektorze zgłasza poważne trudności ze znalezieniem pracowników.

(34) Podaż przystępnych cenowo mieszkań socjalnych jest niska, znacznie poniżej średniej unijnej. Zasadnicze znaczenie ma zniwelowanie czynników, które ograniczają podaż, w celu pobudzenia budownictwa mieszkaniowego i rozszerzenia rynku wynajmu. Należy skupić się na szybkim zapewnieniu przystępnych cenowo mieszkań, zwłaszcza dla osób młodych i gospodarstw domowych o niskich dochodach. Według Banku Hiszpanii zasoby mieszkań socjalnych na wynajem stanowią jedynie 1,5 % ogółu zasobów mieszkaniowych, czyli znacznie poniżej średniej unijnej wynoszącej 9 %. Uwolnienie gruntów publicznych, zwiększenie zasobów mieszkań socjalnych na wynajem oraz zwiększenie finansowania przystępnych cenowo mieszkań socjalnych zwiększyłoby ich dostępność.

(35) W kontekście wysokiego ryzyka ubóstwa i wykluczenia społecznego ubóstwo dzieci stanowi istotne wyzwanie strukturalne dla sprawiedliwości społecznej i przyszłej konkurencyjności. Ponad jedna trzecia dzieci jest zagrożona ubóstwem lub wykluczeniem społecznym. Najbardziej dotknięte są dzieci ze środowisk migracyjnych i społeczności romskich, dzieci w gospodarstwach domowych osób samotnie wychowujących dzieci, dzieci, których rodzice mają niski lub średni poziom

wykształcenia, oraz dzieci z gospodarstw domowych o niskiej intensywności pracy. Wskaźnik pogłębionej deprywacji materialnej i społecznej jest również wysoki i wyższy od średniej unijnej. Istnieje potencjał poprawy dobrostanu dzieci przez zapewnienie bardziej równomiernego dostępu do wsparcia społecznego i środków ochrony dochodów, a także skuteczniejszego i bardziej ukierunkowanego świadczenia tych środków. Intensyfikacja i przyspieszenie wdrażania gwarancji dla dzieci, a także zapewnienie dostępu do podstawowych usług, takich jak posiłki szkolne i mieszkania, mogłyby pomóc w łagodzeniu skutków ubóstwa dzieci i zapobieganiu międzypokoleniowemu dziedziczeniu niekorzystnej sytuacji. System dochodu minimalnego (Ingreso Mínimo Vital – IMV) oraz dodatek na dziecko (Complemento de Ayuda para la Infancia – CAPI) stanowią kluczowe narzędzia ograniczania ubóstwa, a w ostatnich latach podjęto dalsze wysiłki na rzecz poprawy ich wdrożenia. Niemniej jednak zwiększenie świadomości i zmniejszenie barier administracyjnych może zwiększyć nadal niski wskaźnik wykorzystania i rozwiązać problem nieefektywności. Wpływ transferów socjalnych (z wyłączeniem emerytur) na ograniczanie ubóstwa, w tym na ubóstwo dzieci, należy do najniższych w UE. Pomimo pewnej poprawy nierówności dochodowe utrzymują się na wysokim poziomie i przekraczają średnią unijną, a efekt redystrybucyjny podatków i świadczeń również jest ograniczony. Ulepszenie systemu obecnych odliczeń podatkowych związanych z dziećmi stanowi okazję do zwiększenia wsparcia dla osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji. Zwiększenie ukierunkowanego wsparcia dla rodzin i dzieci oraz zmniejszenie utrzymujących się różnic regionalnych mogłoby przyczynić się do poprawy efektów społecznych. Sprostanie tym wyzwaniom przyczyniłoby się także do wsparcia pozytywnej konwergencji społecznej zgodnie z analizą dotyczącą poszczególnych państw, przeprowadzoną na drugim etapie przez służby Komisji na podstawie ram konwergencji społecznej[18].

(36) Utrzymujące się przeszkody wpływają na przechodzenie z etapu kształcenia do etapu pracy zarówno w ramach szkolenia zawodowego, jak i kształcenia i szkolenia zawodowego (VET) i szkolnictwa wyższego. Pilną kwestią nadal pozostaje niski poziom umiejętności podstawowych i wysoki odsetek uczniów wcześnie kończących naukę. Znaczny odsetek 15-latków osiąga słabe wyniki w matematyce, czytaniu ze zrozumieniem i naukach przyrodniczych. Niewielu uczniów osiąga najlepsze wyniki, co zagraża przyszłej wydajności i konkurencyjności w kraju. Pomimo rosnącego poziomu uczestnictwa w kształceniu i szkoleniu zawodowym liczba osób rozpoczynających programy kształcenia i szkolenia średniego II stopnia i programów kształcenia dualnego jest nadal ograniczona. Niski wskaźnik zatrudnienia absolwentów kształcenia i szkolenia zawodowego o średnich umiejętnościach oraz niski odsetek osób dorosłych o średnich kwalifikacjach sugerują, że podstawowym problemem jest niedopasowanie umiejętności. Liczba osób podejmujących kształcenie i szkolenie zawodowe spada wraz z wiekiem i niższym poziomem wykształcenia, co pogłębia nierówności, zwłaszcza w przypadku starszych dorosłych, mężczyzn i osób o niskich kwalifikacjach. Niski poziom korzystania z edukacji dorosłych ogranicza możliwości dostosowania się do zmieniających się potrzeb rynku pracy, a tym samym zmniejsza również wydajność i konkurencyjność.

(37) Odsetek dzieci objętych wczesną edukacją i opieką nad dzieckiem nadal rośnie, ale utrzymują się dysproporcje regionalne. Regionalne różnice w zdobywaniu

[18] SWD(2025) 95 – Analiza dotycząca poszczególnych państw, przeprowadzona na drugim etapie zgodnie z ramami konwergencji społecznej, 2025.

umiejętności podstawowych również są znaczne. Wyzwaniem pozostają również uczniowie wcześnie kończący naukę, przy utrzymujących się różnicach na szczeblu regionalnym i między płciami.

(38) W kontekście bliskich powiązań między gospodarkami państw członkowskich należących do strefy euro i ich wspólnego wkładu w funkcjonowanie unii gospodarczej i walutowej Rada zaleciła w 2025 r. państwom członkowskim będącym członkami strefy euro podjęcie działań, w tym poprzez ich plany odbudowy i zwiększania odporności, w celu wdrożenia zalecenia dotyczącego polityki gospodarczej strefy euro na 2025 r. W przypadku Hiszpanii zalecenia 2, 3, 4 i 6 mają pomóc we wdrożeniu pierwszego zalecenia dla strefy euro, które dotyczy konkurencyjności, zalecenia 4, 5 i 6 – we wdrożeniu drugiego zalecenia dla strefy euro, które dotyczy odporności, a zalecenie 1 we wdrożeniu trzeciego zalecenia dla strefy euro, które dotyczy stabilności makroekonomicznej i finansowej, określonych w zaleceniu na 2025 r.,

NINIEJSZYM ZALECA Hiszpanii podjęcie w latach 2025 i 2026 działań mających na celu:

1. Zwiększenie ogólnych wydatków na obronę i wzmocnienie ogólnej gotowości bojowej zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z dnia 6 marca 2025 r. Przestrzeganie maksymalnych stóp wzrostu wydatków netto zaleconych przez Radę w dniu 21 stycznia 2025 r. Wdrożenie zestawu reform i inwestycji stanowiących podstawę przedłużenia okresu dostosowawczego, zgodnie z zaleceniem Rady z dnia 21 stycznia 2025 r. Dalsze wzmocnienie stabilności finansów publicznych w drodze przeglądu i uproszczenia systemu podatkowego, w tym przesunięcia części obciążeń podatkowych z pracy na opodatkowanie środowiskowe, konsumpcyjne i opodatkowanie nieruchomości, aby wspierać wzrost gospodarczy i zatrudnienie, spójność oraz zieloną i cyfrową transformację.

2. Przyspieszenie realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności, w tym rozdziału REPowerEU, z uwagi na terminy dokończenia reform i inwestycji, które obowiązują na mocy rozporządzenia (UE) 2021/241. Przyspieszenie wdrażania programów polityki spójności (EFRR, FST, EFS+), w stosownych przypadkach z wykorzystaniem możliwości wynikających z przeglądu śródokresowego. Optymalne wykorzystanie unijnych instrumentów, w tym możliwości poprawy konkurencyjności, jakie oferują Program InvestEU i Platforma na rzecz Technologii Strategicznych dla Europy.

3. Uproszczenie przepisów, udoskonalenie narzędzi regulacyjnych i zmniejszenie obciążeń administracyjnych, a także fragmentacji regulacyjnej w poszczególnych regionach. Zwiększenie efektywności sądownictwa przez usprawnienie postępowań sądowych i dalszą cyfryzację systemu wymiaru sprawiedliwości we wszystkich regionach. Ułatwianie tworzenia przedsiębiorstw, wprowadzania innowacji i rozszerzania działalności przez wspieranie inwestycji w badania naukowe i innowacje oraz silniejszych powiązań między środowiskiem naukowym a biznesem.

4. Poprawa gospodarki wodnej w celu lepszego zarządzania przystosowaniem się do obecnych i przyszłych skutków zmiany klimatu przez wzmocnienie koordynacji na wszystkich szczeblach administracji rządowej i organów administracji oraz zwiększenie skali rozwiązań w zakresie ograniczania ryzyka suszy i powodzi oraz w zakresie zrównoważonej gospodarki wodnej w rolnictwie, przez zwiększenie efektywności wodnej i rozszerzenie inwestycji infrastrukturalnych oraz wspieranie stosowania rozwiązań opartych na zasobach przyrody. Inwestowanie

w magazynowanie energii, przesył i dystrybucję energii elektrycznej oraz w transgraniczne elektroenergetyczne połączenia międzysystemowe.

5. Zwiększenie podaży mieszkań przez zakończenie reformy prawa gruntowego, skrócenie czasu wydawania pozwoleń, wyeliminowanie wąskich gardeł administracyjnych oraz rozwiązanie problemu niedoborów siły roboczej w sektorze budowlanym. Zwiększenie podaży mieszkań socjalnych i nieruchomości mieszkaniowych w przystępnych cenach.

6. Rozwiązanie problemu ubóstwa dzieci, przy jednoczesnym zwiększeniu efektywności, zakresu i adekwatności transferów socjalnych oraz pomocy społecznej. Zmniejszenie niedoboru kwalifikacji i niedopasowania umiejętności przez wzmocnienie dualnego systemu kształcenia i szkolenia zawodowego oraz zwiększenie skali uczenia się przez całe życie, w szczególności w przypadku osób o niskich umiejętnościach. Rozwój umiejętności podstawowych i rozwiązanie problemu wczesnego kończenia nauki, z uwzględnieniem różnic regionalnych.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący